

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 42**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste!

Om sådana vecka: Josepha har födelsedag på Tisdag, Elina på Onsdag, jag på Fredag. Lämmer alla hela tiden - Doktorus hade hal i går och dansade i närmingskammaren bredvid mig och äfver mig, ända till tre i natt. Och så för denna nälsignade födelsedagarnas skull skrifver du inte på en hel vecka - Om jag inte visste att det varo allt i morgon på hela denna straffvare, så vore jag i förhvirflan, men nu är jag resignerad. Jag skall taga emot alla gratulationer med tålmod och försöka svara på alla bref med detsamma. - Du får visat inte tala om att jag skrifver till dig några gånger i veckan. Rätt som det är får jag ett bref från en eller annan, som frågar om jag befvor, eller om jag är kvar i söderen är. Tänk om de visste - Vore det inte en skandal -

I natt, modan jag låg naken och hönde på dansen, låg jag och tänkte på den där röfvaren, som firar silfverbröllop - Det är mig ännu en djup gåta hur något sådant tingar, men det ligger något i det, som jag en gång skall på fruen - Harst du, att sköld paddor älska kokosnötter, men kokosnötter hafva förfärliga skal och skälpaddan får trumma på dem i dagar, innan de gå sönder -

Dessa nylländska ännu är riktiga kokos för mig - Jag tycker att jag sitter med mina stora hjälplösa tassar och bara trummar och trummar - Men nu var det inte det jag skulle tala om, utan ^{om} att till anmestning med röfvaren, låg jag och tänkte på att du kunde vara artig och komma och hälsa på mig i morgon - Du skulle komma med penning på aftonen, ty du for naturligtvis bara på dagen - Så ringde du plöteligen på här - Jag gick och öppnade, i tanken, att det vore en hävarinna och så stode du där. Jag gick nästan tårarna i ögonen då jag mötte dig och drog in dig i famnen. Jag var bara förvirrad för att det ej var ~~en~~ ^{en} ~~nylländsk~~ folk här, så jag alls ej kunde få säga dig så, som jag ville. Jag har längtat så vassinnigt dessa sista dagarna, men hvad jag hade det för tjusande, då du ädligt kom. Och du var också så förtjusande - Det är inte mystiken anledning på oss, då vi tycker om någon, inte sammet. Vi äro oss alla lika -

Tack nu först och främst för ditt brev. Ja jag i fjol den har jag också befunnit oss. Det var fest - När jag tänker på en sådan dag vet jag hvad vi hafva för uppgift i lifvet. Det är att uppryjuka människor, förhållanden, seder. Är det inte arnutt? Ynföra solväskor i Sverige - Smälta och uppryjuka och uppelola och allting i den vägen - Det var en tid, då det drago fram allt styggt och posten satt som en domare. Är det inte egentligen skönt att slippa och vara med oss det. Det är roligare att draga fram blommor på lifvets bräd än att gå med kyrkogårdsnaxen. Efter oss skall det komma ett folk, som verkligen behöfver skönhet och förbättrad det är - Och allt som känslan däraf växer skall det förnildras, ta färg och form och lifvet skall ej bli så outbärligen tungt och fult. Var säker på att vi göra vårt arbete i tiden och för så vidt som vi äro optimister och känslomänniskor göra videt väl - Pessimismen är en rar och vacker planta, som till iingenting nyttig.

Jag är så förlögen att nödgas säga att jag inte tycker om porträttet. Jag vet inte hvilket Rahimsthorst i ordningen det är, som jag förkastar. Jag har stoppat in det i den mörkaste byråkåslan och jag vill helst inte se på det. Du tror väl inte att du ser såslan ut. Nu när jag har rammen för jag väl ^{ku}skänningarna ett annat att sätta i den - Jag vill inte se sådant där glottstricket ansikte utan några förbättrade synkor. När man nu verkligen är vacker och allt beror på minnen, så hoarför kan du inte se söt ut. Blom Betty godkänt det här & Du lägger väl med all din förmågenhet hos fotografen, men du är omöjlig som du är. Det vore väl värre om det vore dig själf som vi jämerade oss öfver. Jag har fått Eira idag. Det behöfves ingen tala om för mig, att det är min brorsdotter. Blom ser ut som hon skall, som alla barn se ut som hon släkt med Wallströmmen - Blom är så lik mamma att jag kan skratta (min mamma) och lik Gerda och lik min morfar och lik min bror och lik Gerdas son Birger och ett dussin af våra kusiner. Ett så pretensuöst ansikte med stora underläpp och runda ögon och små neda ögonbryn och liten näsa - Ylloka och muntra se de alla ut, men det gämnar sig alla möjliga slag af karaktärer bakom dragen. Men om du kunde lära af Eira att nitte för fotografen -

Ditt porträtt hade jag ju väntat mig, men eftersom jag blef arg på det, så var det allt väl att jag fick den gamla Radice också. Den är förtyllande, kunnig tack. Du hänger redan

äpver min soppa — Jag har verkligen ankunnat att jag ej hade något af sicilianiska arkitekter — Jag misste det bra, men det är svårt att få mina vänner att se — Detta ser nu så förfärligt fint ut. Men du skulle rätta här själfp och berätta om den —

Allt hvad jag nu tänker på, upplever och ser omkring mig är så genantvängd af dig — Jag är lycklig åt att ni redan ha fått en sådan här af minnen och skänningar, som tuckarna ans båda — Det har inte varit en fattig vänskap, vår — Och jag tycker du är så förfärligt rar som ger mig så mycket och som står ut med att jag tycker om dig — Det har visst aldrig fallit dig in att ej Tala Rånke, det är väl för mig det — Jag kan alls ej vara sådane mot den, som tycker om mig —

Det går nog utmärkt bra med Forestieren, det vet jag ju, då jag måste gråta för den. Dina andra noveller tror jag också gå bra — Jag skall säga den nu till Gerda — Glor förklarar då högtidligt, att hon också nåt och träd lika inspirerande som penne och bläck, men dessa har hon best ut på se — Alberta Rönne tyckte mycket om den —

Jag brefvet från Lucidgård, Det var fråga om bidrag, som du trodde — Jag hade hoppats på att det skulle vara frust porträtt —

Från Norge har jag haft ett par bref i vänter och om bidrag, Man berömlar sig ^{om} att göra oss Rånke där nu, synes det —

Tack, nu är jag nöjd med Kritiken äpver legenden — Se jag menar som så, att när man ej är nöjd själfp och ej vet hur en skall börja att göra om, så får man ha en Kritik som eggas eller retas så en får lust att göra sitt bästa. Att kanna och laga på ansvaret det hjälper ju ej när det egentligen är bristen däri att den ej är nödskrifven med någ skänning — Det är bra att tillvidare på Kompositionen undagård —

Om slutet på den där Nordjörnollen kan jag ej säga något jag vet ej om den har bundit ihop det så mycket att man förstår det — Jag förstår jag det — Jag får visst läsa igenom ditt bref en gång till och se efter om du skrifer på alvor — Glor Rånke fick han den där lusten att betvinga henne? Glor han vilat den löst i novellen — Jag hade ej väntat mig något så heru-

liakat. Men jag borde väl ha tänkt mig, att manen från
Brüssel var med i Kupén -

Jag är sömnig och dum öfver nåt - men i morgon --
Detta är en förlorat dag -

Det blir väl en dag en bok färdig, som bör en dedikation
till dig. Men jag undrar om det går en med den första -
Tror du ej att den borde varit dedicerad till någon af die hohe
Herrschaften eller då detta är anslutnings till ingen. Det är
så då man tar emot penninggåfvor. Jag vet ej om jag
är fri att ge den lilla handen all den heder, som till -
kommer henne. Hvad tror du?

Åskade jag får sluta - Får ej af brefvet
ansvara. Tusen påminningar från
Din Selma -